

4.10. se konal v cajovne Romantinka v Praze koncert, který byl inzerovaný jako "Petr Sedláček", ale mohli jste tady videt a slyšet ještě Páju Lišáka a Janku Kudelovou ze Slovenska.

Abych tady nepsala jenom to, co napadlo me, tak jsem pridala ještě postrehy nekolika dalších posluchacu a jsou v uvozovkách.

"Cajovna je lepší prostředí, než koncertní sál, kde sedíš na židlicce. Mužeš tam být sám sebou už tím, že si mužeš sednout jak chceš. Mysl se uvolní, můžete si představovat. U tý šály jsem úplně videla, jak vypadá, jak je široká, jak má na konci trásnický, většinou se mi to na koncertech nestává." (Tak ta Bledemaodrá šála je ze stejnojmenné písničky Petra Sedláčka)

Petr má svůj den, září jako sluníčko. U vedlejšího stolu se dva lidi taky usmívají. V určitém okamžiku svět venku definitivně zmizel.

Zpívá hlavně nové písničky, v poslední době se jich vyrojilo spousta. Lidi se smějou, vedeli jste, že když se cervi domluví a nedají, tak mužou nechat masožravé kytky umřít hladu? Když nemůžete koukat večer do očí své lásce, tak alespon ... na vodojemy za okny. Nechápete? Příště si to přijďte poslechnout celé.

Nejenom legrace, ale i chlad a ostrí sekáčku na led. Písne jako milování. Hebkost bledemodré šály. Šepot a burácení. Mezi folkem a divadelním představením.

"Příjemné, uklidňující, povznášející, prostě super."

"Tohle by mohlo být každý týden."